

Sama Sadat Ben Haddous 8. marts-tale

Taler

Sama Sadat Ben Haddou
Generalsekretær i Mino Danmark

Dato

8. marts 2026

Sted

Nørrebrohallen, Nørrebrogade
208, 2200 København

1 Kære alle sammen. Prøv engang at se jer omkring her i rummet.

Dette er det Danmark, vi arbejder for.

5 Et Danmark, hvor alle, i deres hele jeg, begår sig side om side med lettede skuldre.

Se på mangfoldigheden, styrken og det liv, der fylder nørrebrohallen i dag.

10 For 10 år siden mødtes vi i små lokaler og lejede stuer. Dengang var Mino Danmark en drøm: en forsigtig hvisken om, at vi også havde en plads.

I dag står vi her som en uomgængelig stemme i samfundet. Vi er gået fra at bede om lov til at være her, til at være dem, der sætter dagsordenen. Vi er ikke længere
15 gæster i demokratiet; vi er dets fundament.

Når jeg ser ud over dette hav af mennesker, tænker jeg på et løfte, jeg gav min mor, da jeg var 14 år gammel.

20 Jeg sagde: "mor, jeg glæder mig til, at jeg selv en dag bliver mor. For til den tid ser Danmark anderledes ud. Mine børn kommer ikke til at opleve den racisme, vi mærker nu".

I dag står jeg her som jeres generalsekretær, men jeg står her også som mor til to.
25 Og det knuser mit hjerte at måtte erkende, at den 14-årige Sama tog fejl.

Min ældste søn var ikke engang to år gammel, før han på en legeplads blev dømt af en fremmed voksen, bare fordi han bar en track-suite.

30

Det er den barske virkelighed: vi har som samfund ikke rykket os nok.

Racisme findes stadig, og den rammer vores børn, før de overhovedet har lært at tale.

35

Det er derfor, Mino er vigtigere i dag end nogensinde før.

Men, drømme kræver et fundament for at blive til virkelighed. I 10 år har vi i Mino arbejdet målbevidst på at bygge en organisation, der er stærk nok til at bære vores fælles ambitioner.

40

En struktur, der sikrer, at jeres viden og jeres erfaringer ikke bare bliver hørt, men bliver til konkrete handlingsplaner for forandring.

45 Det er her, vi mærker den sande værdi af Mino: i mødet mellem den strategiske ramme og jeres utrættelige engagement.

For når vi stiller med en professionel organisation, er det for at give alle minoritetsetniske danskere, hver enkelt frivillig og hver ung aktivist en platform, hvor afmagt kan veksles til handling.

50

Og her vil jeg gerne sende en helt særlig tak og en dyb anerkendelse til alle ildsjælene i Mino ung. I er dem, der fylder vores rammer med liv, vrede og visioner hver eneste dag.

55

Det er jeres indsats, jeres mod og jeres insistensen på at blive set som hele mennesker, der er selve motoren i vores bevægelse.

I minder os hver dag om, hvorfor dette arbejde er livsnødvendigt og sammen har vi skabt en organisation, der ikke bare følger dagsordenen, men insisterer på at definere den.

60

Som minoritetsetniske danskere bærer vi på en usynlig smerte og for mange, er vores kampe også større end de danske grænser.

65

Vi lever vores liv her, vi bygger dette land, men vi har familier i krig. Vi vågner hver morgen, tager på arbejde, på gymnasiet, til eksaminer, afleverer vores børn i vuggestuer, forsøger at leve et helt almindeligt liv, med mobilen i hånden, mens

70 vi venter på livstegn fra byer under angreb langt herfra.

Det er en dobbelthed, der slider. Det er sorgen over det tabte og frygten for det, der sker i vores ophavslande, kombineret med kampen for anerkendelse herhjemme.

75

I 10 år har Mino Danmark været det sted, hvor man ikke behøver at lægge den smerte fra sig ved døren.

80 Vi insisterer på, at man kan være fuldstændig dansker, samtidig med at ens hjerte bløder for en anden del af verden. Vi nægter at gå på kompromis med vores komplekse identiteter.

85 Vi har ikke taget denne 10-årige rejse alene. Jeg vil også gerne rette en dyb tak til dem, der har turdet tro på vores vision og støtte vores arbejde for et ligestillet danmark.

Tak til tuborgfondet, Trygfonden, Roskilde Festival, Københavns Kommune og Sundhedsstyrelsen og listen er længere.

90 Tak fordi I er med os i maskinrummet. Tak fordi I støtter os uden at kræve, at vi passer ned i en snæver boks eller en bestemt kategorisering. I forstår, at sand ligestilling for alle danskere kræver, at vi ser hele mennesker.

95 Mino Danmarks mål for de næste 10 år er krystalklart: vi skal gå fra repræsentation til re-definition. Det er ikke længere nok at blive inviteret med til bordet. Vi skal være med til at bestemme, hvordan bordet er skruet sammen. Vi kræver indflydelse på de præmisser, vi lever under.

100 For i sidste ende handler det om retten til at leve et helt liv i Danmark med alt, hvad det indebærer. Retten til sorg og lykke. Retten til at fejre og retten til at sørge.

Vi kæmper for et Danmark, hvor alle danskere har friheden til at være præcis dem, de er, uden at skulle forsvare deres eksistens.

105

Når jeg i dag, ser ud her i dette fantastiske rum, så mærker jeg stoltheden overskygge smerten og bekymringerne. For unge i dag og fremover kommer til

110 at vokse op med noget, vi ikke havde: De vokser op med Mino. De vokser op
med jer.

De får et fællesskab, der vil gribe dem, styrke dem og minde dem om deres værd.

115 Tak til alle jer omkring os: vores frivillige, vores støtter og de venskaber, der har
sikret, at vi aldrig har stået alene, når det stormede. I er Mino.

Lad os bruge denne dag til at lytte, lære og handle. Til at styrke hinanden.

120 Vi er her. Vi er mange. Og vi er kun lige begyndt.

Rigtig god 8. marts. Og lad os huske, at kampen ikke slutter i dag, den fortsætter
i morgen, og hver dag derefter.

125 Og tillykke med de 10 år til os alle sammen!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

130 Digitalt manuskript

Tags

8. marts-tale

URI

135 <https://www.dansketaler.dk/tale/sama-sadat-ben-haddous-8-marts-tale-2026>

140

145